

Sygn. akt I ACa 687/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Wiesława Kuberska

Sędziowie: SA Anna Cesarz

del. SO Joanna Składowska (spr.)

Protokolant: stażysta Iga Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2015 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa **J. D.**

przeciwko **Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł.**

o ochronę dóbr osobistych

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 1 kwietnia 2015 r. sygn. akt I C 1449/14

oddala apelację.

Sygn. akt I ACa 687/15

UZASADNIENIE

Powód J. D. w pozwie z dnia 14 sierpnia 2014r., skierowanym przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. wniósł o zasądzenie kwoty 300 tysięcy złotych tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za wyrządzoną szkodę moralną oraz naruszenie jego czci i godności.

Pozwana powództwa nie uznała, wnosząc o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 01 kwietnia 2015r. Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie o sygn. akt I C 1449/14 oddalił powództwo, nie obciążając powoda obowiązkiem zwrotu pozwanej kosztów zastępstwa procesowego.

Rozstrzygnięcie zapadło, przy następujących ustaleniach i wnioskach:

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi A. R. w sprawie KM 1332/13 z wniosku Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. przeciwko J. D. dokonał w dniu 25 kwietnia 2014r. obwieszczenie o pierwszej licytacji nieruchomości. Powód w dniu 18 sierpnia 2014r. udał się do siedziby pozwanej spółdzielni i w obecności Prezesa Zarządu pozwanej J. C. wyraził swoje oburzenie faktem umieszczenia na tablicy ogłoszeń na klatce schodowej budynku, w którym mieszka znajdującym się w zasobach mieszkaniowych pozwanej obwieszczenia o licytacji nieruchomości. J. C. polecił sprawdzenie tej informacji. Pracownik pozwanej zdjął obwieszczenie z tablicy ogłoszeń i

przyniósł je do gabinetu J. C., a ten przekazał je powodowi mówiąc mu, że spółdzielnia nie wywiesiła obwieszczenia. Powód uzyskał informację w Kancelarii (...), że pracownicy kancelarii również nie wywiesili obwieszczenia o licytacji na klatce schodowej.

Tablica ogłoszeń na klatce schodowej budynku, w którym mieszka powód jest ogólnie dostępna, nie jest oszklona, każdy może umieścić na niej ogłoszenie dowolnej treści. Pozwana na tablicy tej zamieszcza ogłoszenia adresowane do mieszkańców budynku. Ogłoszenia te zawierają oznaczenie pozwanej oraz podpis pracownika pozwanej. Do zadań administratora budynku, w którym mieszka powód należy sprawdzanie stanu tablic, czy nie zostały zniszczone oraz czy nie umieszczono na nich słów wulgarnych. Kontroli takiej administrator dokonuje w poniedziałki i w czasie takiej kontroli w dniu 18 sierpnia 2014r. w godzinach rannych na tablicy ogłoszeń nie było obwieszczenia o licytacji.

Powód w sprawie ochrony dóbr osobistych musiał wykazać po myśli artykułu 6 kc i artykułu 232 kpc, że to pozwany naruszył jego dobra osobiste.

W ocenie Sądu pierwszej instancji, J. D. nie udowodnił, że to pozwana wywiesiła na tablicy ogłoszeń na klatce schodowej dokument, który w swej treści stanowił powtórzenie tekstu dokumentu urzędowego pochodzącego od komornika sądowego ze zmianą w zakresie powołania treści artykułu 976 § 1 kpc. Twierdzenia w tym zakresie są li tylko gołosłowne i nie zostały poparte żadnymi dowodami. Pozwana natomiast usunęła dokument, który naruszył dobra osobiste powoda i uczyniła to niezwłocznie po uzyskaniu informacji o jego umieszczeniu na tablicy ogłoszeń. Brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych, jak też wynikających z zasad współżycia społecznego, aby obarczyć pozwaną obowiązkiem ciągłego monitorowania tablic ogłoszeniowych na klatkach schodowych w budynkach znajdujących się w zasobach pozwanej. Przyjęcie poglądu odmiennego oznaczałoby konieczność zatrudnienia przez pozwaną kilku dodatkowych pracowników, których jedynym zadaniem byłoby dokonywanie obchodu owych tablic przez 24 godziny na dobę, co byłoby wręcz absurdalne i sprzeczne z zasadami racjonalnego zarządzania nieruchomościami. Reasumując okoliczność, że nieustalona osoba powiesiła na tablicy ogłoszeniowej spreparowane obwieszczenie o licytacji nieruchomości jest niezawinione przez pozwaną, a jedną z przesłanek przyznana przyznania zadośćuczynienia pieniężnego na podstawie artykułu 448 kc jest zawinione naruszenie dobra osobistego. Nawet gdyby przyjąć, że dokument ten był umieszczony na tablicy ogłoszeń przez tydzień, zgodnie z wersją powoda, podnieść trzeba, że powód nie podjął żadnej reakcji mającej na celu zdjęcie obwieszczenia, co oznacza, że stopień jego pokrzywdzenia nie był duży, natomiast eksponowanie poczucia pokrzywdzenia w pozwie i w toku postępowania ma walor jedynie procesowy, obliczony na uzyskanie korzystnego rozstrzygnięcia. Z tych wszystkich względów Sąd oddalił powództwo.

Powód wniósł apelację od powyższego wyroku, zaskarżając orzeczenie w całości i domagając się jego uchylenia, uznania winy pozwanej i zasądzenia na rzecz powoda kwoty 300 tysięcy złotych.

Zarzucił Sądowi między innymi, że stwierdzenie, iż każdy mógł umieścić ogłoszenie na tablicy ogłoszeń jest sprzeczne z zasadą racjonalnego osądu faktów. Zdaniem skarżącego to pozwana miała natomiast „wiele motywacji” do tego czynu. Od dawna pozwana nastawiona jest do powoda wrogo i umieściła ogłoszenie „z czystej złośliwości”. Jej intencją jest jak najszybsze zakończenie egzekucji. Poza tym skarżący zarzucił niezgodność egzekucji z prawem z uwagi na brak tytułu wykonawczego i nieważność zbycia lokalu.

W odpowiedzi na apelację, pozwana wniosła o jej oddalenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zarzuty podniesione w apelacji są bezzasadne.

Zgodnie z regułami postępowania cywilnego, sąd dokonuje ustaleń faktycznych na podstawie zgromadzonych dowodów. Dowodu nie wymagają jedynie fakty przyznane lub powszechnie znane (art. 227 i następne Kodeksu postępowania cywilnego.). Obowiązuje przy tym zasada rozkładu ciężaru dowodu w procesie (art. 232 kpc, 6 kc), która oznacza, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Słusznie zatem przyjął Sąd Okręgowy, że domagając się zasądzenia od pozwanej zadośćuczynienia w związku z

naruszeniem dóbr osobistych, powód winien wykazać, że to pozwana, czy też działające w jej imieniu osoby fizyczne, dopuściły się zachowania, będącego źródłem tego naruszenia. Tymczasem na powyższą okoliczność skarżący nie przedstawił żadnego dowodu. Źródłem ustaleń nie mogły być nawet zeznania samego powoda, bowiem opierał on swoje twierdzenia na przypuszczeniach i domysłach, nie zaś na poczynionych spostrzeżeniach. Zasady doświadczenia życiowego stanowią kryterium oceny materiału dowodowego (art. 233 kpc), nie mogą stanowić natomiast podstawy ustaleń faktycznych. To, że określony podmiot miał „motyw”, czy też „powód” określonego zachowania nie może samo w sobie prowadzić w procesie cywilnym do przyjęcia, że tego zachowania się dopuścił.

Podsumowując, samo przekonanie powoda oraz okoliczność, że pozwana, jako wierzyciel była zainteresowana sprzedażą licytacyjną lokalu powoda, w związku z możliwością zaspokojenia dochodzonej wierzytelności, było niewystarczające dla przyjęcia ewentualnej odpowiedzialności pozwanej za czyn polegający na wywieszeniu na klatce schodowej powoda treści obwieszczenia o licytacji prawa do lokalu, a to w związku z brakiem potwierdzenia tego faktu w jakimkolwiek materiale dowodowym.

Jeżeli zaś chodzi o prawidłowość prowadzonej egzekucji, pozostaje ona poza zainteresowaniem Sądu w przedmiotowej sprawie, bowiem okoliczności z tym związane nie wchodzą w zakres podstawy faktycznej powództwa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny - na podstawie art. 385 kpc - oddalił apelację powoda.